

MELIKA SALIHBEG BOSNAWI

ŠTA BESTIDNOST ZNA O STIDU?

Ima li iko od vas sposoban da se zastidi?

Ima li iko da se prenerazi?

Jeste li vi uistinu sposobni za stid?

pita niko drugi doli donja Bestidnica, u ime bestidnikaa!

(Ovdje pod mojim naslovom i nakon moga komentara, nadajte sjajnu Fiskovu analizu pro/zivke na stid, odglumljenu u UN od strane Samantha Power, US ambasadorke u Ujedinjenim nacijama, u kojem ista sikće na sirijski režim i njegove saveznike zbog situacije u Halepu).

Sjeća li se iko ko je 'čuvao' Srebrenicu kad je "pala" jula/lipnja 1995?! Za one koji umiju da se sjećaju odgovor je: Holandski bataljon! Mirovnjaci UN-a!!!! Ali u Bosni, i Hercegovini, podrazumijeva se! od-samozadovoljstva-pjane-novine i novinari misle za vas, misle da misle i političari, i vječno pijani žurnalisti, i samoljubne vjerske zajednice, i strane kakve sve ne organizacije, i bgd. nataše i domaći endjioi, i koji sve ne hohštapleri sa kugle zemaljske?!

Zašto onda Samantha šalje šamare na sve strane svijeta! Čista drama srama i bezumlja! No stari dobri Robi se ne da, časni novinar Robert Fisk, kojeg u Bosni jedva da ko zna, istoj glasnogovornici američkog bezumlja posred lutkarskih Ujedinjenih nacija otporučuje na dan 15. Prosinca 2016. (u mom prijevodu) ovako:

«Dakle, tamo je bila Samantha Power obavljajući svoj djelić "stida" u UN-u. "Zar nema ni jedan barbarski čin protiv civila, ni jedno ubojstvo djeteta koje se podvuče pod vašu kožu, koje vam malčice ne izazove jezu?", upitala je američka ambasadorka pri UN-u Ruse i Sirijce i Irance. Govorila je o Halabdži, Ruandi, Srebrenici "i, sada, Halepu".

Čudno, da! Jer kad je Samantha govorila o "barbarizmu protiv civila" u Halepu, ja se sjetih penjanja preko mrtvih palestinskih civila, masakriranih u izbjegličkim kampovima Sabra i Šatila, u Bejrutu 1982., poklanih od strane izraelskih prijatelja - libanonske milicije, dok je Izraelska armija, Vošingtonski najmoćniji saveznik na Bliskom istoku - promatrala. Ali Samantha to nije spomenula. Možda nije bilo dovoljno mrtvih Palestinaca? Samo 1.700 ubijenih, uključujući žene i djecu. Halabdža je imala do 5.000 mrtvih. Ali Sabra i Šatila su me sigurno cijela "prestravile" u to vrijeme.

A onda se sjetih monstruozne američke invazije na Irak. Možda pola miliona mrtvih. To je jedna od statistika za mrtve u Ruandi. Svakako daleko više nego srebreničkih 9.000 mrtvih. I mogu vam reći da me je pola miliona iračkih mrtvih "prestravilo", prilično mnogo, da i ne spominjem mučenja i ubistva u CIA-a istražnim centrima u Afganistanu kao i u Iraku. Također, "prestravilo me" saznanje da je američki predsjednik običavao slati, kao izraz dobre volje, nevine zatvorenike na saslušanje u... Assadovu Siriju! Da, oni su slani od strane Vošingtona da budu ispitivani tamo, što Samantha sada naziva Sirijskim "gulacima".

Blentavi stari svijet. Samantha, Bog je blagoslovio, nije spomenula Gazu, gdje je popriličan broj palestinske djece ubijen od strane Izraelaca. Niti Jemen, gdje američki saveznički glavosječe sada ismijavaju šiite i ubijaju gotovo 4.000 civila. Niti masovna Isisova ubojstva u Mosulu. Niti je - što je najčudnije od svega - Samantha spomenula 9/11. Tu se, zacijelo, desio međunarodni zločin protiv čovječnosti dostojan spomena u Samanthinoj prozivci srama. 3.996 nevinih mrtvih. Pod moranje, čovjek bi pomislio, zbog obrušavanja na Sirijce i Ruse i Irance.

Ali ne. Jer tu ima malecki problem, zar ne? Budući da je 9/11 krvoproliće izvršila al-Qaida. A al-Qaida je u Siriji promijenila svoje ime u al-Nusra, a zatim u Džabhat Fateh al-Šam i - dobro, to je al-Šam (alias Nusra, alias al-Qaida) koja se bori protiv sirijskog režima u istočnom Haleppu. Malo je teško, vidite, za Samanthu da izrazi svoj užas nad najstrašnijim napadom na svoju zemlju u novijoj historiji - govoriti o "barbarizmu protiv civila" - kad je i sama kriminalna "džihadistička" organizacija koja je počinila tu sramotu, da, u istočnom Haleppu, boreći se protiv sirijske vojske.

Tako Samantha mora baciti mrtve od 9/11 u kantu za smeće kako bi nam rekla kako "prestravljeni" Al-Qaida neprijatelji moraju biti na njihovo ponašanje u Halepu. Van, takođe, idu kršćani ubijeni ili deportirani od strane Isis-a u Mosulu, pa oni Jazidije izloženi Isisovu "etničkom čišćenju" - predmet za koji je Samantha bila vrstan stručnjak kada se to dešavalo u Bosni i Hercegovini. U stvari, Isis jednostavno biva izbrisan iz Samanthine priče. Oni su, u stvari, dobili čist zdravstveni karton za put. I mi novinari pristajemo na sve ovo. Kad ste zadnji put čitali o Isisovu 'katastrofalnom povratku u sirijski grad Palmiru prošle sedmice - sigurno pobjeda za one koje bi trebalo da budu pobjeđeni u Mosulu? A neki od Palmira napadača zapravo su došli iz Mosula! Kako su to oni uradili kada je Mosul okružen iračkom vojskom i njihovim saveznicima i svim onim američkim

"savjetnicima"? I, što se toga tiče, kad ste zadnji put čuli o Mosulu, okruženom vladinom vojskom koja se pokušava probiti u grad, protiv njegovih "džihadističkih" branitelja - sa čak više civila pod opsadom nego u Halepu? I evo nas opet na poznatoj semantičkoj stazi koju svi kritičari Sirijskih neprijatelja (i Amerike) moraju propješačiti. Aha, Bašar je diktator, njegovi izbori su farsa, njegova milicija ubice, njegova vojska nemilosrdna, njegovi zatvori tako barbarski da je Vošington poslao svoje zarobljenike tamo na malo brutalnog ispitivanja. Ja sam zapravo vidio izvještaj jedne takve sesije u kojoj su sirijski ispitivači zaključili da je momak poslan iz SAD-a bio potpuno nevin. Ali ozbiljno, ako smo svi tako "prestravljeni" - kao što je Samantha - onda bismo, zar ne bismo, vojno intervenirali u Siriji (usprkos Rusima), i došli spasiti sirijsku opoziciju? Ali postoji još jedan čudan element našeg zapadnog gnjeva - i ključ leži u Samantha Powerinu izboru zločina. Jer trovanje plinom u Halabdži Kurda izvršile su vazduhoplovne snage Sadama, koji su bili Arapi. A genocid u Ruandi bio je počinjen od strane građana Ruande. I masakr u Srebrenici su počinile Miloševićeve milicije koji su bili Srbi. Možda ćemo morati "stajati skrštenih ruku", kako izreka kaže - to, to je na kraju krajeva, ono što mi radimo i što ćemo uraditi Haleppu - ali ni mi ni naši saveznici zapravo nismo počinili te zločine. Samantha je ostala na sigurnom terenu, zar ne? I to je ono što mi u Evropi radimo. Francuski predsjednik i Britanski parlament - u kojem bivši kancelar George Osborne reče kratko "Teško meni!" - sve se žaleći da nisu učinili apsolutno ništa glede stradanja Halepa. Niti je imao namjeru išta učiniti; stoga su sva mjesta prazna na debati u Vestminsteru». (Kraj prijevoda)

PostScriptum: Ne znam ima li sažetijeg rezimea i pouke istodobno za sav užas koji se zbiva u svijetu posljednjih godina. Ima li poštenijeg?! No narod u BiH teško stiže do tekstova dobrog starog Robia. Ne zna ni toliko šta je sve Robert Fisk uradio za Bosnu (i Hercegovinu, podrazumijeva se!) u ratu 1992, koji i sad traje.

U Sarajevu, 20. studenoga, 2016., prevela Melika Salihbeg Bosnawi za one u Bosni koji ne znaju strane jezike, ili neće da znaju, ili pojma nemaju šta se uistinu u svijetu zbiva. Jer im Samanthe i Kolinde, i Nahle i endjioi, i stranke, naše i tuđe, i partije koječije, serviraju samo ono za što su plaćeni. Živ nam bio Robert Fisk, koji, koliko znam, ne ide u džamije ni u crkve ni na pride-parade ni na bogate žurke..., ali umije da voli ljude, i da s njima jeca kad ga niko ne vidi, jer samo ko osjeća patnju miliona ljudi umije da ovako vidi, i ovako piše. Svim malim bozima uinat! Velikima posebno!